

Rada pre vysielanie a retransmisiu Kolárska 6, P.O. Box 153, 810 00 Bratislava 1	
18-03-2008	
Podacie číslo: 1085	Číslo spisu:
Prílohy/lisy:	Vybavené: 150

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť

dňa 18.03.2008

Najvyšší súd Slovenskej republiky
23.05.2008

dňa

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Tatiany Hanečkovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **SATRO, s.r.o.**, Polianky č. 9, Bratislava, proti odporčkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporčkyne č. RP/48/2007 zo dňa 11.09.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporčkyne č. RP/48/2007 zo dňa 11.09.2007 **zrušuje** podľa § 250l ods. 2 v spojení s 250j ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. a vec **vracia** odporčkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľke náhradu trov konania **neprižnáva**.

Odôvodnenie

Navrhovateľka sa opravným prostriedkom doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 16.10.2007 domáhala postupom podľa 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmania rozhodnutia odporčkyne č. RP/48/2007 zo dňa 11.09.2007, ktorým jej bola v konaní č.: 88-PgO/O-1525/2007 uložená sankcia za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 písm. e/ zákona č. 308/2000Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že navrhovateľka neposkytla odporčkyni na vyžiadanie súvislý záznam vysielania zo dňa 06.01.2007, za čo bola navrhovateľke uložená podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankcia – pokuta vo výške 5 000 Sk.

Navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku poukázala na nesprávne právne posúdenie veci, neudržateľnosť, ale hlavne vnútornú rozporuplnosť záverov, na základe ktorých odporkyňa určila, že pre nesúvislosť doručeného záznamu vysielania účastník konania ako právnická osoba je objektívne zodpovedný za správny delikt a ani skutočnosť, že účastník konania zaslal časť chýbajúceho záznamu odporkyňi dva týždne po doručení oznámenia o začatí správneho konania, je podľa navrhovateľky exkulpačným dôvodom účastníka konania a z tohto dôvodu je navrhovateľka názoru, že rozhodnutie odporkyne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže nebol daný dôvod na uloženie pokuty podľa § 67 ods. 2 písm. b/ zákona o vysielaní retransmisii. Navrhovateľka trvá na tom, že nedošlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 16 písm. e/ zákona o vysielaní a retransmisii, ktorý ukladá vysielateľovi povinnosť uchovávať súvislé záznamy vysielania počas tridsiatich dní odo dňa ich odvysielania v zodpovedajúcej kvalite; súvislé záznamy účastník konania po dobu 30 dní odo dňa vysielania uchoval a na požiadanie rady poskytol záznam vysielania zo dňa 05. a 06. januára 2007 a po začatí správneho konania doplnil i časť chýbajúceho záznamu zo dňa 06.01.2007 11.32 – 12.45 hod.

Navrhovateľka záver rady, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 16 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z.z. pokladá za nesprávny, vychádzajúci z nesprávneho právneho výkladu tohto ustanovenia a to z dôvodu, že navrhovateľka predložila tak, ako to odporkyňa v napadnutom rozhodnutí konštatovala, dňa 16.04.2007 časť chýbajúceho vysielania zo dňa 06.01.2007. V danom prípade bola uložená navrhovateľke pokuta podľa § 67 ods. 2 písm. b/ citovaného zákona za konanie spočívajúce v neposkytnutí požadovaného záznamu vysielania (§ 5 ods. 1 písm. m/), avšak vykonané dokazovanie podľa navrhovateľky takýto záver neumožňuje urobiť, lebo účastník konania chýbajúci záznam odporkyňi doručil.

Na základe uvedeného navrhla navrhovateľka Najvyššiemu súdu SR, aby rozhodnutie odporkyne zo dňa 11.09.2007 zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie.

K podanému opravnému prostriedku sa písomne vyjadrila odporkyňa, ktorá uviedla, že z § 16 písm. e/ zák. č. 308/2000 Z.z. vyplýva účastníkovi konania povinnosť uchovávať súvislé záznamy vysielania počas 30 dní odo dňa ich vysielania v zodpovedajúcej kvalite a poskytnúť ich na vyžiadanie odporkyňi. Povinnosti uchovávať súvislé záznamy počas 30 dní a na vyžiadanie ich poskytnúť rade, musia byť splnené kumulatívne, nakoľko zaslaním nesúvislých záznamov, alebo ich uchovávanie počas 30 dní bez toho, aby ich vysielateľ poskytol na vyžiadanie rade, by nebolo splnením povinnosti ustanovenej v § 16 písm. e/ citovaného zákona. Podľa odporkyne nie je možné považovať záznam vysielania, ktorý jej bol doručený od navrhovateľky za súvislý, vzhľadom na fakt, že na predmetnom zázname chýbal viac než hodinový časový úsek vysielania programovej služby. Uvedeným konaním sa navrhovateľka dopustila porušenia § 16 písm. e/ citovaného zákona. Odporkyňa je názoru, že doručenie chýbajúcej časti predmetného záznamu po uplynutí tridsaťdňovej lehoty nemožno považovať za splnenie povinnosti uloženej v § 16 písm. e/ citovaného zákona.

Samotné doručenie chýbajúcej časti záznamu malo za následok skončenie trvania protiprávneho stavu, avšak toto nemalo vplyv na skutočnosť, že nezaslaním súvislého záznamu došlo k spáchaniu správneho deliktu.

Odporkyňa nesúhlasí ani s tvrdením navrhovateľky, že predmetné rozhodnutie je nepreskúmateľné, pretože z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov, ako použila správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovala a ako sa vyrovnala s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Odporkyňa na základe uvedeného žiadala Najvyšší súd SR, aby napadnuté rozhodnutie č. RP/48/2007 zo dňa 11.09.2007 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o opravnom prostriedku podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal vec v rozsahu námietok navrhovateľky obsiahnutých v podanom opravnom prostriedku, na pojednávaní, a v súlade s § 250q ods. 1 O.s.p. a § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. dospel k záveru, že námietky navrhovateľky obsiahnuté v odvolaní sú dôvodné.

Z textu citovaného zákona – § 16 písm. e/ za bodkočiarkou vyplýva, že vysielateľ je povinný na vyžiadanie rady poskytnúť záznam vysielania na zvyčajnom technickom nosiči. Podľa názoru senátu Najvyššieho súdu SR navrhovateľka poskytla záznam vysielania na základe vyžiadania rady na zvyčajnom technickom nosiči. Z uvedeného potom vyplýva, že navrhovateľka povinnosť, ktorá je upravená v ustanovení § 16 písm. e/ neporušila a preto ju nebolo možné za porušenie povinnosti upravenej v § 16 písm. e/ zák. č. 308/2000 Z.z. sankcionovať.

Spornou otázkou zostalo, či v danej veci navrhovateľka porušila inú zákonnú povinnosť, keďže v tomto prípade požiadala odporkyňa navrhovateľku dňa 08.01.2007 o zaslanie súvislého záznamu vysielania programovej služby Central TV zo dňa 05. a 06. januára 2007 a to v lehote 5 dní od doručenia žiadosti. Z obsahu pripojených spisov a preskúmaného rozhodnutia nie je možné zistiť skutočný stav veci. Pokiaľ odporkyňa požadovala od navrhovateľky záznam vysielania, bolo povinnosťou navrhovateľky poskytnúť odporkyni v stanovenej lehote súvislý záznam vysielania. Na preukázanie tvrdení odporkyne, že záznam z vysielacieho dňa 06.01.2007, ktorý bol predložený navrhovateľkou dňa 24.01.2007, nebol súvislý, neexistujú v administratívnom spise dostačujúce zistenia skutkového stavu (chýba napr. predmetný nosič DVD).

V zákone č. 308/2000 Z.z. nie je stanovená zákonná lehota, v ktorej by vznikla povinnosť vysielateľovi predložiť požadovaný záznam vysielania. Ide o procesnú lehotu, ktorú stanovuje odporkyňa, avšak svoje oprávnenie, svoju kompetenciu požadovať záznamy vysielania môže odporkyňa zákonne uplatniť len v lehote, ktorá vyplýva vysielateľom z § 16 písm. e/ citovaného zákona, teda v lehote 30 dní, v ktorej sú povinní

vysielatelia uchovávať súvislé záznamy vysielania. Skutočnosť, že v tomto prípade navrhovateľka súvislý záznam vysielania zo dňa 06.01.2007 predložila odporkyni aj dňa 16.04.2007, po uplynutí procesnej lehoty (zároveň aj po uplynutí zákonnej lehoty na uchovávanie súvislých záznamov vysielania – § 16 písm. e/ citovaného zákona) neznamena, že navrhovateľka za svoje správanie bude sankcionovaná, pretože v tomto prípade nebol dostatočne zistený skutkový stav veci a zistený stav veci neumožňuje vyvodiť jednoznačný záver, či v tomto prípade navrhovateľka porušila povinnosť jej vyplývajúcu zo zákona č. 308/2000 Z.z.

Na základe uvedených skutočností dospel senát najvyššieho súdu k záveru, že v danom prípade preskúmané rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože bola uložená sankcia navrhovateľke za povinnosť upravenú v § 16 písm. e/ citovaného zákona, avšak k porušeniu povinnosti upravenej v § 16 písm. e/ zo strany navrhovateľky v tomto prípade neprišlo. Navyiac odporkyňa nedostatočne zistila skutkový stav veci, najmä neosvedčila dôkazy, ktorými by preukázala vlastné tvrdenia.

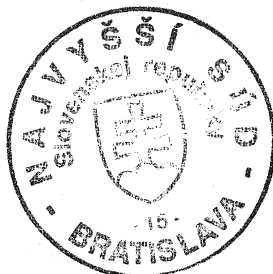
S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutie odporkyne z formálnych dôvodov, pretože vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a aj z nedostačujúceho zistenia stavu veci a vrátil odporkyni vec na ďalšie konanie.

Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. sú správne orgány viazané právnym názorom súdu.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, aj keď mala vo veci úspech, pretože si trovy konania na náhradu neuplatnila.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. januára 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: /
Alena Augustiňáková *Amh*